

N:o 40.

Af herr **von Mentzer**, angående ändring af §§ 106 och 107 regeringsformen.

En grundpelare i vår statsbyggnad utgöres för visso af stadgandena om ministeransvarigheten. Men för att dessa stadganden skola fullt motsvara sitt betydelsefulla ändamål är det af allra största vikt, att de äro tillämpliga på hela det område, för hvilket de äro afsedda. Till detta område höra, såvidt jag förstår, icke endast de mål, som föredragas inför Konungen och intagas i de protokoll, hvilka konstitutionsutskottet äger att infordra enligt § 105 i regeringsformen, utan äfven andra ärenden, såsom t. ex. de, hvilka omförmälas i § 4 af tryckfrihetsförordningen.

Af ordalagen i regeringsformens § 106 synes otvetydigt framgå, att konstitutionsutskottet icke är behörigt att vidtaga någon åtgärd enligt denna § i andra mål än de här ofvan först omnämnda.

Beträffande åter § 107 regeringsformen torde skäl kunna anföras både för och emot konstitutionsutskottets befogenhet att på grund af bestämmelserna i denna § framställa anmärkning i fråga om ärenden, där vederbörande minister haft beslutanderätt. Olika meningar råda ock härom. Sålunda förklarar Naumann i sitt arbete om Sveriges statsförfattningsrätt, att justitieministerns åtgärder vid tryckfrihetsåtal kunna komma att hemfalla under regeringsformens § 107, under det att Rydin i sin bok om svenska Riksdagen säger, att konstitutionsutskottet icke har att taga hänsyn till annat än statsrådets åtgärder såsom rådgifvare och föredragande. Redan den omständigheten, att så olika meningar som de nu angifna kunna förekomma i en så viktig

Bih. till Riksd. Prot. 1906. 1 Saml. 2 Afd. 1 Band. 28 Häft. (N:o 40.)

sak som den här ifrågavarande, talar för behovet af ändring i denna lagparagrafs ordalydelse.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt och då jämväl de till statsrådets ämbetsförvaltning hörande ärenden, hvilka icke föredragas inför Konungen och fördenskull icke heller inflyta i de till konstitutionsutskottet i sinom tid öfverlämnade statsrådsprotokollen, kunna vara af synnerligen stor betydelse, får jag, utan att åsyfta någon förändring i de särskilda bestämmelserna angående ministeriella ärenden och kommandomål, vördsamt hemställa,

att §§ 106 och 107 regeringsformen måtte erhålla sådan förändrad lydelse, att statsråden blifva konstitutionellt ansvarige för samtliga sina ämbetsåtgärder.

Som jag icke tilltror mig att formulera ordalydelsen af den ifrågasatta förändringen, anhåller jag lika vördsamt, att formuleringen måtte, i fall motionen befinnes vara värd att bifallas, öfverlämnas åt konstitutionsutskottet, som likaledes torde vidtaga de förändringar, hvilka i sammanhang härmed kunna befinnas nödiga i andra, frågan berörande lagrum.

Stockholm den 4 april 1906.

C. H. v. Mentzer.